

ת"פ 48089/01/14 - מדינת ישראל נגד טיימור נגיב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 יוני 2015

ת"פ 48089-01-14 מדינת ישראל נ'

נגיב

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טיימור נגיב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד ליאור שטלצר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום מבחינה עובדתית במידת מה לקולא. בסופו של דבר, הורשע הנאשם במעשי איום כלפי מאבטח בי"ח ביום 12.11.2013 בעת שהגיע לבקר את אחיו, שהיה מאושפז במקום.

הצדדים הציגו לביהמ"ש עתירה עונשית, שהפערים בהם מועטים. שני הצדדים הסתפקו בענישה צופה פני עתיד, ואילו לעניין החיובים הכספיים, הסכים ב"כ המאשימה לחיובים מתונים, כמפורט על ידו, בעוד שהסנגור ביקש להימנע מחיוב כספי באופן מוחלט.

יצוין כי לביהמ"ש הוגשו תסקירי שירות מבחן בעניינו של הנאשם, מהם עלה כי הנאשם, שהוא צעיר בן 24, כנגד כל הסיכויים וכנגד נקודת מוצא ופתיחה מורכבת וקשה, עשה מאמץ נכבד, לקח את עצמו בידים, ועבר, ועובר, הליך שיקומי משמעותי. הנאשם לקח אחריות מלאה על המעשים, ביטא צער, חרטה, הביע התנצלות בפני המאבטח, וביקש אף לפצותו. הנאשם מנהל כיום אורח חיים תקין, לוקח אחריות על תפקודי חייב ומחויב לתהליך השיקום. שירות המבחן ראה צורך טיפולי בשל גורמי סיכון מן העבר, ועל מנת לחזק את הנאשם בתהליך החיובי, והנאשם הביע הסכמה להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן.

מעשי איום, גם בנסיבות אישיות דוחקות וקשות, כלפי מאבטח המבצע את תפקידו בבי"ח, פוגעים בתפקודו התקין, בשלוות נפשו, והם פסולים. דומה שגם הנאשם הכיר בכך.

בנסיבות העניין, הסכמת ב"כ המאשימה להסתפק בענישה מותנית ראויה, ומבטאת את תחתית מתחם הענישה.

לעניין החיובים הכספיים, אני לוקחת בחשבון את הנתונים שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעונים לעונש ביחס לקשיים כלכליים ולאיתגרים עמם נדרש הנאשם להתמודד. נסיבות אלה, אסתפק בהתחייבות מתונה להימנע מעבירה.

ביחס לפיצוי, בנסיבות העניין, לאור נוסח הדברים שנאמרו, והעובדה שהם לא היו מלווים בפעולות פיסיות, ובשל השיקולים שפירטתי לעיל, אני סבורה כי אין מקום לחייב בפיצוי.

לקחתי בחשבון את ההודיה, חסכון הזמן השיפוטי, הזמן שחלף, העבר הפלילי, השינוי המשמעותי שעבר ועובר הנאשם במסגרת השיקולים שבחנתי לצורך הענישה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים.
2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 5 ימים.
3. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. **מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.**
4. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת